

цѣтъ на него. И тѣй първо слѣпыйтъ видѣ хората като дървета които вървѣхъ, а на по второ видѣ чисто. (Мат. ̄Si. 5—12. Марк. ̄н. 13—26.).

§. 33. *Иисусъ дава на Петра ключевеце на небесното царство.*

Отъ тамъ като дойде въ прѣдѣлытъ на Кесарія Филиппова, попыта ученицытъ си за славата, която му отдаватъ хората, и като чу че нѣкои си го наричатъ Іоаннъ Кръститель, други Илія, а други Іеремія, или единъ отъ пророцытъ, попыта и тѣхъ за мнѣніето имъ. Тогазы Петръ казва: „Ты си Христосъ сынъ на Бога живаго!“ Иисусъ слѣдователно го ублажава за туй исповѣданье, казва му че на този камькъ ще съзиди църквата си, дава му ключевецъ на небесното царство и властью да върже и да развързва. Подирь прѣдсказа на ученицытъ си колкото щѣше да пострадае въ Іерусалимъ; и, защото Петръ го отвърщаше отъ туй, той го отпъди като искуситель и съблазнитель. Най послѣ като са обърна къмъ другытъ ученицы и къмъ народытъ който го послѣдуваше, рече че които искатъ да бѣдхтъ мои послѣдователи, трѣба да са отрекхтъ отъ себе си и да прѣтърпѣватъ съкакво злостраданіе и гоненіе; и че съкый ще да земе достойното мѣздовѣданіе за работытъ си отъ сына челоувѣческаго. (Мат. ̄Si. 13.—Марк. ̄н. 27.—Лук. ̄е. 18—27.).

§. 34. *Иисусъ са прѣобразява на Ѡаворската гора.*

Слѣдъ шесть дни, или або са смѣтхатъ и двата края, слѣдъ осемъ дни възлезе на гората (Ѡаворъ) съсъ-